

Áldás, békesség!

- Apa, apa!! Bevágottak az aradi 13-ba!!
- Ez mit is jelent kislányom? Ennek most örülni kéne?
- Igen-igen, hiszen így tagja lehetek annak a csapatnak, aminek tagjai októberben Aradra kerékpároznak, és iskolánkat képviselve tiszteletüket teszik az aradi hősök előtt.

Fél év múlva, hazaérkezés után:

- Kislányom, örülök, hogy épségben hazaértetek. Mesélj, mi történt!!
- Nem is tudom, hol kezdjem. Az iskolából kedd reggel egy rövid ünnepségen lelkesítő beszéddel köszöntöttek minket, utána diáktársaink tapsvihara közepette indultunk útnak. Jaj, elfelejtettem, hogy szép nagy koszorúkat is vittünk magunkkal. Az időjárás végig remek volt a kerékpározáshoz, amit a Vincze tanár úr által kötött szerződésnek köszönhetünk.
- Ettetek rendesen?
- Természetesen igen. Úri dolgunk volt, erre már az első megállóknál rájöttünk, amikor Tiszaal páron a Dunszt-rezidencián teával, zsíros kenyérral és házi sajttal vártak minket. Itt kezdődött minden egy bizonyos szendvicskészítő-versennyel, mely pluszpont-szerzési lázat indított el. Ellátásunk a továbbiakban sem hagyott semmi kivetnivalót maga után, finomabbnál finomabb falatok vártak minket a csongrádi Csuka Csárdában, és este a hódmezővásárhelyi Szathmáry Kollégium étkezdéjében is.
- Fárasztó volt a biciklizés?
- Nem, hiszen az előzetes próbatekerések során mindenki kellőképpen megedződött. Első nap közel 100 km-t tettünk meg, majd 65-öt. Ezek után az utolsó két napi 35-35 km szinte levezetésnek tűnt. De nagyon előreszaladtam, hiszen a második napon is tengernyi élményben volt részünk.
- Mesélj csak, nem akarok lemaradni semmiről sem!
- A kollégium könyvtára, ahol álomra hajtottuk a fejünket, reggel hatkor Csizmadia tanár úrnak köszönhetően már fényárban úszott, mikor Ádámmal együtt friss kávéval leptek meg minket, lányokat. 13 hódmezővásárhelyi diáktársunkkal és kísérőikkel kiegészülve indult útnak csapatunk Battonya irányába, ahol szállásunk a helyi sportcsarnok volt. A nap folyamán gyorsulási versenyekre is sor került, rövid megállóink

egyikében, ebéd után a Mezőhegyesi Ménesbirtokot is megtekintettük, és végül az igazán nagyra nőtt platánfának sem sikerült elbújnia szemünk elől, sőt egyesek a tetejéről csodálhatták az elbűvölő kilátást. A tartalmas nap után a kiváltságosok ébrenlétük utolsó perceiben Vincze Árpád tanár úr esti meséjét és Bogi éneklését hallgathatták, amit nem tudok elmesélni, mert hallani kell.

- És milyen volt a közös biciklizés? Nem volt baleset? Úgy aggódtam értetek...
- Nem, hiszen a szabályokat mind betartottuk. Tudtuk, hogyha nem jelezzük a szembe jövő kerékpárost, vagy úthibát, annak végzetes következményei lesznek nemcsak a jövőben, hanem a jelenben is.
- Milyen volt Arad? Jó érzés lehetett részt venni a helyszínen az ünnepség-sorozaton.
- Felejthetetlen élmény, hiszen magyar szót hallani határainkon túl mindig az. Nem is akármilyen szavakat, hiszen a helyiek már ismerik iskolánk tradícióját, „ismerősként” köszöntöttek mindannyiunkat. Csütörtök este egy Erkel műveiből összeállított koncerten vettünk részt, mellyel megkezdődött az emlékezés-sorozat. Másnap a program egy ökumenikus gyászmisével folytatódott a Minoriták templomában. Ezek után részt vettünk a koszorúzáson a Szabadság-szobornál és a Vesztőhelyen is.
- Igazán örülök, hogy ilyen szép emlékek születtek.
- Én is hálás vagyok, hogy részese lehettem ezeknek az eseményeknek. Az életre szóló emlékek mellett életre szóló bölcsességeket is tanultunk. Például, hogy egy kérdésre lehet a „nem tudom” vagy az „attól függ” a helyes válasz. De ha véletlenül a feltett kérdésre van tényleges válasz, akkor az Hobo vagy Győr. Más esetben a bíróság megszavazza, mert demokrácia van.
- De kislányom, ugye az érettségien nem csak ezek a válaszaid lesznek?! És kik voltak az úton?
- A 13 refis diák mellé még 2 katonás is csatlakozott:
Kövecses Lilla, Kövecses Réka, Urbán Boglárka, Tóth Ádám, Úr Barbara, Gálik Máté, Pásztor Attila, Petrik Gréte, Perényi Máté, Varga István, Sípos Júlia, Mankovics Mihály, Zsoldos Roland refisek, Kálvin Tamás és Putnoki Ferenc katonások.
- A diákokat 4 tanár kísérte, akiknek ismételten köszönjük a munkájukat:
Csizmadia Szabolcs, Szabados László, Vass Ernő, Vincze Árpád.

Támogatóinknak köszönjük, hogy idén is segítették a kerékpártúra megszervezését és lebonyolítását.

Nemzeti Fejlesztési Minisztérium Kerékpárral 7 határon át programja; Kecskemét Megyei Jogú Város Önkormányzata; Bács-Kiskunsági Református Egyházmegye; Varga László főtisztelendő úr, nyugalmazott főigazgató; Seres Béla presbiter; Attila Virágszalón, Fotócenter Stúdió; Bortársaság Borszaküzlet; Tóth Mihály filmnyomó; Korte Bt..

NEMZETI FEJLESZTÉSI
MINISZTERIUM